

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 11.6.2008
KOM(2008) 206 endelig

2005/0240 (COD)

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit,

vedrørende

**Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de grundlæggende principper for
undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren
og om ændring af direktiv 1999/35/EF og 2002/59/EF**

DA

DA

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit,

vedrørende

**Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de grundlæggende principper for
undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren
og om ændring af direktiv 1999/35/EF og 2002/59/EF**

1. SAGSFORLØB

Forslag sendt til Europa-Parlamentet og Rådet (dokument KOM(2005) 590 endelig - 2005/0240 COD):	13.2.2006.
Udtalelse fra Regionsudvalget:	15.6.2006
Udtalelse afgivet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg:	13.9.2006
Udtalelse afgivet under Europa-Parlamentets førstebehandling:	25.4.2007
Fælles holdning vedtaget:	06.06.2008

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

I lyset af, at IMO's normer er utilstrækkelige, og for at forhindre fremtidige ulykker er det vigtigt at kende årsagerne til katastrofer til søs. Forslaget har til formål at gøre det obligatorisk at gennemføre systematiske undersøgelser efter harmoniserede standarder af høj kvalitet efter de største ulykker til søs.

3. BEMÆRKNINGER TIL DEN FÆLLES HOLDNING

Ud over de hovedsageligt redaktionelle ændringer, der ikke ændrer dokumentets anvendelsesområde, men præciserer eller tydeliggør det (jf. bl.a. artikel 1, 3, 6, 10, 11, 12, 14, 16 og 19), kan følgende forskelle mellem den fælles holdning og det oprindelige forslag fremhæves:

- Artikel 2: mindskelse af længden på de fiskerfartøjer, der er udelukket fra direktivets anvendelsesområde, fra 24 m til 15 m.
- Artikel 4: ny udformning af bestemmelserne vedrørende undersøgelsens uafhængighed for at sikre retsmyndighedernes eventuelle prærogativer uden derved at kompromittere det grundlæggende princip om, at undersøgelsen skal være uafhængig.

- Artikel 5: fjernelse af undersøgelsespligten i forbindelse med alvorlige ulykker til søs. Kun meget alvorlige ulykker skal gøres til henstand for en systematisk undersøgelse, således som det fastsættes i den nye kodeks vedrørende undersøgelser efter ulykker til søs, som IMO er ved at vedtage.

Alle andre ulykker til søs skal analyseres for at afgøre, om det vil være nyttigt at foretage en undersøgelse eller ej. Nødsignaler skal til gengæld udelukkes fra denne undersøgelses-procedure, som i lyset af det store antal nødsignaler ville medføre en alt for tung byrde for de nationale administrationer uden at give den fornødne merværdi for så vidt angår sikkerheden til søs.

Rådet har også begrænset formålet med den undersøgelsesmetode, der er omhandlet i punkt 4 i redegørelsen for de obligatoriske principper for gennemførelsen af undersøgelser, og har tilføjet en henvisning til de retningslinjer, som Kommissionen og medlemsstaterne skal afstikke for at gennemføre principperne i forbindelse med denne metode.

- Artikel 7: præcision vedrørende medlemsstaternes ret til at deltage i en undersøgelse, når de har en væsentlig interesse i sagen.
- Artikel 8, stk. 1: dels en omformulering af de bestemmelser, der skal sikre undersøgelsesinstansens uafhængighed, uden at der stilles spørgsmål ved dennes uafhængighed, dels indførelse af særlige bestemmelser til gavn for indlandsstater uden flåde, der kan nøjes med at fastlægge et lokalt kontaktpunkt for samarbejde om undersøgelserne.
- Artikel 9: omformulering af bestemmelserne for at tage hensyn til kompetencefordelingen mellem bestemte medlemsstaters myndigheder, uden at der stilles spørgsmålstejn ved de garantier, disse bestemmelser giver.
- Artikel 14, stk. 1: mulighed for, at undersøgelsesorganerne kun udarbejder en forenklet rapport i forbindelse med undersøgelser, der ikke vedrører meget alvorlige ulykker, og hvis konklusioner ikke kan bidrage til at forhindre fremtidige ulykker.

4. KOMMISSIONENS DETALJEREDE BEMÆRKNINGER

4.1. Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret, og Rådet helt eller delvis har indarbejdet i den fælles holdning

Ændringsforslag 5 kan accepteres, for så vidt som der insisteres på, at de i dette forslag omhandlede undersøgelser ikke har til formål at afgøre, hvem der har ansvaret, og hvem der har begået fejl. Efter Kommissionens opfattelse bør det dog omformuleres, for at forslaget bevarer princippet om, at den myndighed, der har ansvaret for undersøgelsen, ikke må udelade at afsløre alle årsager til ulykker under henvisning til, at det ville være muligt at konkludere, hvem der var ansvarlig. Det er nøjagtig betydningen i Rådets nye formulering.

4.2. Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret, men Rådet ikke har indarbejdet i den fælles holdning

Ud af ændringsforslag 3 og 22, der tager sigte på at sikre, at der tages hensyn til retningslinjerne om fair behandling af søens folk, som IMO's juridiske udvalg vedtog den 27.4.2006, er kun den del, der vedrører undersøgelser efter en ulykke acceptable.

Ændringsforslag 9 tager sigte på inden for rammerne af samarbejdet med de øvrige medlemsstater at styrke fortroligheden omkring de vidneudsagn, der indhentes i løbet af undersøgelsen. Der kan indføres en sådan beskyttelse på betingelse af, at den ikke er mere restriktiv end den, der gælder for disse vidneudsagn i den stat, hvor de optages, og hvor retsmyndighederne i henhold til forslagets artikel 9 eventuelt kan kræve, at de videregives.

Ændringsforslag 12, hvori den frist, inden for hvilken undersøgelsen skal iværksættes, præciseres, og ændringsforslag 15, der har til formål at sikre undersøgelsesorganernes uafhængighed over for de organer, der er ansvarlige for den retlige undersøgelse, udgør efter Kommissionens opfattelse præcisioner, der er nyttige for det oprindelige forslag.

4.3. Ændringsforslag, som Kommissionen har afvist, og Rådet ikke har indarbejdet i den fælles holdning

I ændringsforslag 1 og 14 fremhæves undersøgelsesorganernes ressourcer, men det forhold, at der er tale om permanente organer, går tabt, og bestemmelserne om deres uafhængighed og upartiskhed svækkes.

I medfør af ændringsforslag 2 og 19 skulle der med henblik på at forebygge nye ulykker indarbejdes en række henstillinger i den fælles metode, der skal vedtages ved komitologi-metoden. Denne metode udgør ikke et hensigtsmæssigt instrument for sådanne henstillinger.

Ændringsforslag 7 og 20, hvori det præciseres, hvordan Kommissionen eventuelt kunne fastsætte henstillinger, understøtter i den forbindelse EMSA, der kun kan få mere kompetence via oprettelsesforordningen herom.

Med ændringsforslag 13 indføres en unødigt mekanisme, der er svær at gennemføre, med henblik på bilæggelse af tvister mellem medlemsstaterne, hvis det ikke lykkedes for dem at blive enige om, hvilken stat der skal være hovedansvarlig for undersøgelsen.

Ændringsforslag 16 fjerner medlemsstaternes retsmyndigheders mulighed for at få meddelt bestemte oplysninger (navnlig vidneafhøringer), der er indsamlet i løbet af undersøgelsen, og som principielt er fortrolige. Der ses derved bort fra det i mange medlemsstater anerkendte prerogativ, strafferetsdommere har.

Ændringsforslag 18 påfører Kommissionen en for tung byrde, idet den får pligt til at rapportere til Europa-Parlamentet hvert tredje år om betingelserne for gennemførelsen af direktivet.

5. KONKLUSIONER

Den fælles holdning, der blev vedtaget med enstemmighed, medfører ingen ændringer af det oprindelige forslag, som Kommissionen ikke kan acceptere.

Selv om Kommissionen beklagede tilføjelsen af artikel 8, stk. 1, der indeholder bestemmelser til fordel for indlandsstater uden flåde, skal det bemærkes, at det kontaktpunkt, der skal udpeges i disse stater, skal være uafhængigt.

Kommissionen erkender, at den fælles holdning ikke adskiller sig fra Kommissionens forslag, hverken hvad angår mål eller idé, og kan derfor give den sin tilslutning.